

Kraków, 16.03.2021 r.

APEL

ARS LEGIS – STOWARZYSZENIA IM. ŚW. IVO HELORY – PATRONA PRAWNIKÓW

**w sprawie wsparcia inicjatyw zmierzających do ochrony życia dzieci chorych lub
z niepełnosprawnością oraz pomocy osobom podejmującym się przyjęcia i
wychowania takich dzieci**

Czas Wielkiego Postu stwarza okazję do głębszej refleksji dotyczącej naszych postaw etycznych, nie tylko w aspekcie indywidualnym ale i społecznym.

Pozwalamy więc sobie w imieniu Ars Legis – Stowarzyszenia im. Św. Ivo Helory – Patrona Prawników, działając po myśli art. 1 ust. 3 ustawy – Prawo o stowarzyszeniach oraz § 6 ust. 2 i 3 w zw. z § 20 oraz 25a Statutu Stowarzyszenia, zwrócić się do środowiska prawniczego w sprawie, którą uznajemy za ważną, mając jednak świadomość, że jest jednym z wielu problemów społecznych, z którymi borykamy się obecnie.

Art. 68 ust. 3 Konstytucji RP z 1997 r. nakazuje państwu „*zagwarantowanie jednakowego poziomu ochrony zarówno kobietom ciężarnym, jak i ich **poczętym dzieciom***” (wyrok TK z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt K 24/07¹). Istota ludzka poczęta w łonie matki posiada pełne znamiona człowieczeństwa i z racji swej godności ludzkiej jest podmiotem prawa, które winno mieć zagwarantowaną ochronę. **Człowieczeństwo nie podlega stopniowaniu.** Nie można go odmawiać dziecku poczętemu a nienarodzonemu, niezależnie od jego stanu zdrowia, a zwłaszcza

¹ Publ. OTK-A 2008/6/110, Dz.U. z 2008 r., Nr 138, poz. 874.

odmawiać go dzieciom dotkniętym różnymi postaciami niepełnosprawności. Człowiek poczęty, w tym także niepełnosprawny, niedorozwinięty czy poważnie chory, również w fazie prenatalnej swego życia, winien korzystać w jak najszerszym zakresie z ochrony i pomocy. Stąd zjawisko tzw. aborcji eugenicznej, jako pozbawienie życia stanowi rażące pogwałcenie podstawowych praw takiego dziecka i jako takie musi zostać uznane za niedopuszczalne.

Art. 30 Konstytucji RP stanowi, że: *„Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych”*. W żadnym razie urodzenie się nie jest warunkiem godności człowieka.

Stosownie natomiast do przepisu art. 71 ust. 2 Konstytucji: *„Matka przed i po urodzeniu dziecka ma prawo do szczególnej pomocy władz publicznych”*. Nie ma w polskim prawie obowiązku przyjęcia i wychowania dziecka. Jest jednak oczywiste, że matka, która przyjęła dziecko, powinna być szczególnie traktowana, z szacunkiem, zrozumieniem i wsparciem - tym bardziej, jeżeli urodzone przez nią dziecko jest chore lub w jakikolwiek sposób niepełnosprawne. Pomoc matkom i rodzinom podejmującym takie wyzwanie musi być zintensyfikowana i prowadzona wielopłaszczyznowo, przede wszystkim przez Państwo. Winny być jednak podejmowane w tej sprawie szeroko zakrojone inne działania indywidualne i społeczne. Miarą odpowiedzialności i dojrzałości społeczeństwa i jego władz jest stosunek do osób najsłabszych i bezbronnych, jak też do tych wszystkich, którzy takim osobom przychodzą z pomocą.

Pomoc ta świadczona jest dziś w sposób absolutnie niewystarczający. Obowiązkiem zarówno władz stanowiących prawo, jak i stosujących prawo – to jest nas, wszystkich prawników, jest nie tylko dbanie o sprawiedliwość, ale także pomoc każdemu człowiekowi w duchu służby. W wymiarze publicznym sprowadza się to do odpowiedniej legislacji chroniącej każde życie, ale także wspierającej w sposób praktyczny osoby, które nowe życie przyjmują – niekiedy pomimo wielkich trudności, jakimi są bez wątpienia nieuleczalna choroba lub niepełnosprawność. Natomiast w wymiarze prywatnym już dziś każdy przedstawiciel środowiska prawniczego może

podjąć działanie wspierające powyższe cele, na przykład poprzez świadczenie pomocy prawnej, a jeśli czas na to nie pozwala – przynajmniej pomocy finansowej.

Rolą prawnika jest konkretne i praktyczne wdrażanie zasad sprawiedliwości w życie. Dlatego też zwracamy się z apelem do wszystkich członków środowiska prawniczego o wsparcie wszelkich inicjatyw służących życiu – zarówno przed, jak i po urodzeniu. Przedstawiamy też taką przykładową inicjatywę, jaką podejmuje Stowarzyszenie Dwie Kreski, którego pismo przedkładamy w załączeniu.

za Zarząd:

r.pr. k.d.r. Karol Tatara – prezes

r.pr. Maciej Drogoń – skarbnik

Mateusz Kaliński, LL.M. – sekretarz

- oraz Kapituła Stowarzyszenia:

prof. dr hab. Waław Uruszczak

ks. prof. dr hab. Franciszek Longchamps de Bérrier

prof. dr hab. Andrzej Szumański

Załącznik: pismo Stowarzyszenia Dwie Kreski

